

LXXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 2. Maj 1916).

Under Hensyn til, at de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi for Tiden lever, har bragt Skibsfartens Indtægter op paa Højder, som aldrig før tilnærmelsesvis har været naaede, at de høje Skibsfragter i væsentlig Grad har bidraget til at hidføre den Fordyrelse af adskillige vigtige Varer og Livsfornødenheder, som i længere Tid har været til Stede, og at de samme Forhold i andre neutrale Lande som Norge, Sverige og Holland, hvis Skibsfart særlig konkurrerer med vor, har medført, at man i disse Lande er gaaet til ved Lov eller ved frivillig Overenskomst med Rederne at paalægge Skibsfarten at udrede en særlig Ydelse, kan Udvalgets *Flertal* (Christiansen, Dalsgaard, Ole Hansen, Jensen-Toustrup, Mægaard, Nørgaard, J. Pedersen og Vejstrup) billige Lovforslagets Formaal: *gennem Paalæg paa Skibsfarten af et særligt Bidrag at fremskaffe Midler til dermed i nogen Maade at regulere Priserne paa enkelte af de ved de høje Fragter mest fordyrede Fornødenhedsartikler.* At en saadan Foranstaltning under de nuværende Forhold er forsvarelig, er ogsaa blevet erkendt fra Redernes Repræsentanters Side under de Forhandlinger, som disse Re-

præsentanter har haft om Sagen med Rigsdagens Fragtskatteudvalg. Foranstaltningen maa nærmest sidestilles med de prisregulerende Bestemmelser, der tidligere er truffet, og som har ramt andre Erhverv, særlig Landbruget, men ikke Skibsfarten.

Flertallets Medlemmer er imidlertid ikke enige om Grundlaget for en saadan Ydelses Paaligning. To af Flertallets Medlemmer (Christiansen og Vejstrup) kan nemlig i et og alt tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, og altsaa ogsaa, at Ydelsen skal paalignes Skibsfarten i Forhold til dennes Bruttoindtægt, medens Flertallets øvrige Medlemmer (Dalsgaard, Ole Hansen, Jensen-Toustrup, Mægaard, Nørgaard og J. Pedersen) — altsaa et *Mindretal* af Udvalget — ikke kan finde det rigtigt at antage et saadant Fordelingsgrundlag.

I den Henvendelse, som Direktør Cold paa Redernes Vegne rettede til Folketingets Fragtskatteudvalg (Folketingsudvalgets Betænkning, Bilag 2), hedder det blandt andet:

„Ved en direkte Bruttobeskatning vilde vore Udgifter ikke komme i rette Forhold til det endelige Resultat. Et Lovforslag